

Справа № 22-Ц-0625/2008 Головуючий у 1 інстанції Криворучко І.В.

Категорія Доповідач у 2 інстанції Голуб С.А.

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

13 березня 2008 року колегія суддів судової палати в цивільних справах апеляційного суду Київської області у складі:

головуючого Хопти С.Ф.

суддів: Голуб С.А., Олійника В.І.

при секретарі Бобку О.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Києві цивільну справу за апеляційною скаргою Бориспільської центральної районної лікарні на рішення Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 23 листопада 2007 року у цивільній справі за позовом ОСОБА_1 до Бориспільської центральної районної лікарні

про відшкодування майнової та моральної шкоди,

ВСТАНОВИЛА:

У липні 2006 року позивач пред'явив в суді названий позов посилаючись на те, що 9 вересня 2005 року він травмував кисть руки у зв'язку з чим звернувся за медичною допомогою до травм пункту Бориспільської ЦРЛ. У зв'язку з тим, що лікарями Бориспільської ЦРЛ було невірно та несвоєчасно встановлено правильний діагноз, позивач змушений був звертатися за медичною допомогою до міської клінічної лікарні № 9 м. Києва, де його було прооперовано. Внаслідок надання неналежної медичної допомоги лікарями Бориспільської ЦРЛ, позивач поніс майнові витрати в сумі 2998, 97 грн. та зазнав моральних страждань, які він оцінює у розмірі 75600 грн.

У ході розгляду справи, у зв'язку з підвищенням рівня мінімальної заробітної плати, позивач збільшив позовні вимоги в частині відшкодування моральної шкоди та просив стягнути з відповідача 90720 грн.

Рішенням Бориспільського міськрайонного суду від 23 листопада 2007 року позов задоволено.

В апеляційній скарзі Бориспільською ЦРЛ, з підстав порушення судом норм матеріального права, ставиться питання про скасування рішення і ухвалення нового, про відмову у задоволенні позовних вимог.

Вважає, що судом не дана оцінка поясненням свідків ОСОБА_2, ОСОБА_3, ОСОБА_4, ОСОБА_5 про те, що запізнений діагноз був встановлений не з вини відповідача, а з вини позивача, який ігнорував поради лікарів (на відкриття лікарняного не з'явився персонально, якщо і з'являвся то без рентген знімків). Суд не вказав конкретна з вини коло з лікарів спричинена шкода позивачеві. Також суд не врахував тієї обставини,

що позивач освідчений міжрайонною комісією МСЕК, стійкої втрати працездатності не виявлено, інвалідом він не визнаний.

Також апелянт вважає, що не може бути прийнятий як доказ висновок спеціалістів Цетру судово-медичних послуг «МІБІ-Лекс» від 8 грудня 2005 року, оскільки експертиза була проведена з ініціативи позивача до подання позову до суду без врахування думки іншої сторони. Крім того, сума відшкодування моральних збитків була визначена фактично без ліцензії на проведення судово-психологічної експертизи.

Судова колегія, заслухавши доповідь судді-доповідача, пояснення сторін, перевіrivши матеріали справи в межах доводів апеляційної скарги й обговоривши доводи апелянта вважає, що апеляційна скарга підлягає частковому задоволенню з наступних підстав.

Судом першої інстанції встановлено, що 9 вересня 2005 року позивач травмував кисть правої руки. Того ж дня він звернувся за медичною допомогою до травмпункту Бориспільської ЦРЛ. Черговим лікарем-травматологом було встановлено діагноз «Краевий перелом лучевої кістки в типовому місці без зміщення відламків» та накладено гіпсову пов'язку.

13 вересня 2005 року, під час чергового огляду позивача, лікарем-травматологом встановлено діагноз «Забій правого лучезап'ястного суглобу».

17 та 22 вересня 2005 року був встановлений діагноз «Перелом лучевої кістки. Забій лучезап'ястного суглобу», а 30 вересня 2005 року лікарями травматологічного відділення Бориспільської ЦРЛ було знято гіпсову пов'язку та встановлено діагноз «Перелом лучевої кістки правого передпліччя» та прийнято рішення про проведення повторного рентгнеконтролю н/З правого передпліччя. Після повторного рентгенологічного дослідження встановлено діагноз «Вивих напівмісяцевої кісточки».

3 жовтня 2005 року позивач звернувся до міської клінічної лікарні №9 м. Києва, де було встановлено діагноз «Застарілий перелунарний вивих правої кисті».

6 жовтня 2005 року позивачу було проведено хірургічне втручання по вправленню вивиху з фіксацією кисті спицями.

З 3 жовтня 2005 року по 11 жовтня 2005 року позивач перебував на стаціонарному лікуванні міської клінічної лікарні № 9 м. Києва.

Задовольняючи позовні вимоги, суд першої інстанції виходив з того, що відповідачем було порушене право позивача на належну та ефективну медичну допомогу. Внаслідок неналежного лікування позивача, останньому була завдана моральна шкода, яка полягала у тривалому розладі здоров'я та оперативному хірургічному втручанні.

Визначаючи розмір моральної шкоди, суд керувався висновком спеціалістів Центру судово-медичних послуг «МІБІ Лекс», відповідно до якого розмір моральної шкоди, заподіяної позивачу, становить 216 мінімальних заробітних плат.

Судова колегія не погоджується з висновками суду в частині визначення розміру заподіяної позивачеві моральної шкоди, вважає її розмір завищеним.

Висновок спеціаліста, наданий позивачем в обґрунтування своїх позовних вимог про відшкодування моральної шкоди, не може бути визнаний беззаперечним доказом для визначення розміру заподіяної позивачеві моральної шкоди. Методика, застосована спеціалістом для визначення грошової компенсації за спричинену моральну шкоду, є лише науково-практичною рекомендацією для визначення характеру та степеню моральних страждань позивача. Враховуючи

наведене, висновок спеціаліста суд першої інстанції мав оцінювати у сукупності з іншими дослідженими у справі доказами. Суд, не мотивуючи свого рішення в частині відшкодування моральної шкоди, лише послався на вказаний вище висновок спеціаліста і виніс рішення про відшкодування моральної шкоди у розмірі 90720 грн. без застосування принципів розумності та справедливості.

Таким чином, доводи апеляційної щодо моральної шкоди є обґрунтованими і підлягають частковому задоволенню.

Колегія суддів вважає, що рішення суду в частині відшкодування моральної шкоди підлягає зміні.

З врахуванням встановлених судом першої інстанції обставин справи щодо лікування позивача, строку цього лікування, судова колегія вважає, що розмір моральної шкоди може бути зменшений до 7000 грн. Такий розмір моральної шкоди буде справедливим і розумним.

В іншій частині, доводи апеляційної скарги не знайшли свого підтвердження у судовому засіданні. Посилання апелянта на те, що з вини позивача йому був встановлений невірний діагноз, є надуманими, оскільки тільки лікар, а не пацієнт має визначати чи потрібно для встановлення діагнозу досліджувати рентгенівські знімки. Той факт, що дружині позивача видали лист тимчасової непрацездатності позивача без огляду пацієнта, свідчить лише про порушення з боку лікарів, а не підтверджує вину позивача у встановленні неправильного діагнозу.

Таким чином, колегія суддів приходять до висновку, що доводи апеляційної скарги заслуговують на увагу в частині розміру моральної шкоди і підлягає зміні з підстав, передбачених ст. 309 ЦПК України.

На підставі викладеного та керуючись ст. ст. 303, 307, 309, 313-314, 316, 317, 319, ЦПК України, колегія суддів, -

ВИРІШИЛА:

Апеляційну скаргу Бориспільської центральної районної лікарні задовольнити частково.

Рішення Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 23 листопада 2007 року змінити в частині відшкодування моральної шкоди.

Стягнути з Бориспільської центральної районної лікарні на користь ОСОБА_1 в рахунок відшкодування моральної шкоди 7000 грн.

В іншій частині рішення суду залишити без змін.

Рішення апеляційного суду набирає законної сили з моменту його проголошення.

Рішення може бути оскаржене в касаційному порядку протягом двох місяців шляхом подання касаційної скарги до Верховного Суду України .